

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Botezul Domnului

Foto realizată de Valentin Burlacu

Sărbătoarea Bobotezei în parohia noastră

"Boboteaza este pentru noi o mare sărbătoare, spune Părintele Dumitru Stăniloae: ni-L arată pe Hristos intrând deplin în activitatea Lui mântuitoare, publică, primind în acest scop mărturia Treimii. Hristos s-a botezat ca să arate că-și însușește toate ale noastre, că este aproape de noi și că, primind Botezul în apa Iordanului, El este unul din Sfânta Treime.

Sărbătoarea Bobotezei este o sărbătoare a lui Iisus Hristos, dar este și un **anunț al sărbătorii noastre**, al sărbătoririi botezului nostru, un anunț al iubirii lui Dumnezeu față de oameni prin Fiul Său. Treimea S-a arătat atunci și Treimea este dovada iubirii care există din veți și până în veți. La fundamentul existenței nu este o esență inconștientă, ci este un Dumnezeu al iubirii, un Dumnezeu în trei Persoane, un Tată, un Fiul - și cine iubește mai mult decât un tată, și cine răspunde mai mult iubirii acesteia decât un fiu? Iubirea aceasta este din veți, și ca iubirea aceasta să fie desăvârșită, Tatăl vrea să mai aibă și pe un al treilea, care Să se bucure împreună cu El de Fiul Său, și Fiul să îl aibă pe acest al treilea ca să se bucure împreună cu El de Tatăl Său. Atunci este iubirea perfectă: iubirea în trei; din semnul și din puterea acestei iubiri ne botezăm noi. Primim puterea să ne iubim și noi pe noi, așa cum Se iubesc Persoanele Sfintei Treimi. Primim puterea să ne iubim nu numai unul câte unul, ci să-i iubim pe toți oamenii, pentru că fiecare poate deveni un «tu» al nostru. Asta e creștinismul: religia iubirii.

De aceea Boboteaza este o sărbătoare mare, foarte populară, o sărbătoare în care se sfințesc apele, și prin ape se stropesc oamenii, aducând sfințirea iubitoare a lui Dumnezeu prin această apă, pe care a sfințit-o Fiul lui Dumnezeu ca om, botezându-se în apele Iordanului.

Să fim conștienți că Dumnezeu ne va ajuta și pe noi, care sărbătorim Boboteaza, sfințindu-ne prin puterea Lui, prin apele Lui, prin natura Lui".

(detalii în pagina a doua)

Grafică realizată de Elena Gheorghiu Vornicu

Evangelhia Duminicii

Ev. Matei 4, 12-17

Începutul propovăduirii Domnului

În vremea aceea, auzind că Ioan a fost pus la închisoare, Iisus s-a dus în Galileea; și părăsind Nazaretul a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftalim, ca să se împlinescă ce s-a scris prin Isaia proorocul, care zice: pământul lui Zabulon și pământul lui Neftalim, spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor care ședea în ținutul și în umbra morții, lumină le-a răsărit. De atunci a început Iisus să propovăduiască: pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor.

Sărbătoarea Bobotezei în parohia noastră

La parohia noastră, Sărbătoarea Bobotezei a fost frumos marcată prin oficierea Sfintei Liturghii, urmată de ieșirea în procesiune la fântana din curtea parohială. Aici, într-un cadru frumos amenajat, s-a oficiat Slujba de Sfințire a apei.

În cuvântul rostit la finalul Sfintei Liturghii, Părintele paroh Mihai Mărgineanu a subliniat cele mai importante semnificații ale Sărbătorii Bobotezei. Printre altele, sfinția sa a menționat: ”Sărbătoarea Botezului Domnului nostru Iisus Hristos este o sărbătoare care ne aduce în prim-plan un moment deosebit de important din viața Mântuitorului și anume momentul de început al propovăduirii Evangheliei. Aemenea tuturor celorlalte sărbători creștine, vom descoperi în sărbătoarea Bobotezei un ecou profund duhovnicesc care se aplică sufletului nostru și vieții noastre cotidiene. Viața creștină înseamnă în acest sens viața în Hristos, trăită la timpul prezent.

Mântuitorul, fiind născut în Betleem și crescut în Nazaret, a fost un necunoscut până la împlinirea vârstei de 30 de ani, când legea veche oferea omului dreptul de a se exprima în public. Astfel El și-a început această misiune de propovăduire, înfățișându-se pe Sine ca „ispitit întru toate după asemănarea noastră, afară de păcat” (Evrei 4,15). și chemând pe ceilalți oameni la îndreptare din starea de păcat. După cum știm, la botezul în Iordan, Ioan chema pe toți cei păcătoși să își mărturisească păcatele intrând în apa Iordanului și apoi ieșind, Ioan le dădea și calea de îndreptare.

Iisus vine la Iordan ca om simplu, asumându-și postura de om, așteptându-și rândul după ceilalți. În acel moment, puterea credinței a luminat mintea lui Ioan, care a înțeles atunci că pe Cel care venise la Iordan, Îl cunoștea, deși nu Îl mai întâlnise. Îi avea clar imaginea, deși nu îl știa. Era sigur pe revelațiile primite în starea de comuniune sfântă cu Dumnezeu, întru asprimile postului și ale rugăciunii, din anii petrecuți în pustie, căci zice: „eu nu-L știam; dar ca să fie El arătat lui Israel, de aceea am venit eu, botezând cu apă” (Ioan 1,31).

Văzând pe Domnul Iisus, Ioan a exclamat: “iată Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii” (Ioan 1,29). Această strigare, este însăși cheia de boltă a înțelegerii umane în legătură cu lucrarea mântuitoare a Domnului Hristos. Pentru că tot ceea ce el a propovăduit apoi, tot ceea ce el a zidit în sufletele oamenilor, a căpătat cu adevărat greutate prin izbăvirea din păcat a firii umane. Hristos își începe propovăduirea de la Iordan, chemând pe oameni să se schimbe. “Pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor” este de fapt o chemare la schimbare, la transformare a vieții omului pe măsura vocii lui Dumnezeu. Schimbarea felului nostru de a gândi în așa fel încât să descoperim pe Dumnezeu în noi și în jurul nostru. Pocăinta nu e doar un act simplu trăit secvențial, ci un proces continuu. Mereu cel rău ne deraiază de pe calea cea dreaptă, însă noi suntem atenționați mereu să ne îndreptăm și să ne reclădim printr-o luptă continuă. Tot așa cum într-un tablou, liniile imperfecte ale pictorului ajung progresiv să redea un chip și o lucrare frumoasă.

Motivul pentru care Mântuitorul Hristos își începe propovăduirea de la Iordan asumându-și postura de ființă umană în integralitatea ei, este că acolo se aflau oamenii care doresc să se pocăiască, să se schimbe. Tocmai în acest context cu semnificații revelatoare profunde, se descoperă taina iubirii lui Dumnezeu pentru om. Căci la coborârea în apă a Mântuitorului Hristos, ni se revelează taina Sfintei Treimi”.

(continuare în pagina a treia)

Glasul din ceruri al Tatălui vestește lumii “Acesta este Fiul meu cel iubit”. Tatăl înfățișează pe Fiul, iar Duhul Sfânt în chip de porumbel coboară peste El, încredințând și pe Ioan și pe toți cei de față, că ceea ce se petrecea în apa Iordanului era un semn al milostivirii și al lucrării lui Dumnezeu între oameni. De aceea botezul Domnului nostru Iisus Hristos înfățișează tuturor lucrarea iubitoare a Sfintei Treimi pentru mântuirea omului.

Botezul Domnului de la Iordan este în strânsă legătură cu Botezul creștin, care reprezintă începutul vieții noastre în Hristos. Fiecare dintre noi am primit Taina Botezului, prima dintre cele șapte Sfinte Taine, pe care Biserica le administrează celui care dorește să îl urmeze pe Hristos. “Baptizo” în limba Greacă înseamnă afundare în apă. Taina Sfântului Botez pe care o am primit și prin care fiecare a devenit creștin și urmaș al lui Hristos ne-a transformat în purtători de Hristos în această lume, oameni prin care Hristos vrea să lucreze în lumea aceasta.

Taina Botezului nu este un simplu act prin care se obține „diploma de creștin”, ci o investitură prin care ni se arată că Dumnezeu are încredere în noi. Nu ne părăsește și ne ajută mereu convins fiind că totuși chiar și cel mai rău om din lumea aceasta ar putea schimba ceva în bine în viața sa, a semenilor săi, sau în societatea în care trăiește. De aceea Dumnezeu crede în fiecare dintre noi până la sfârșitul vieții noastre. Problema e că noi nu prea credem în Dumnezeu. Deși teoretic o mărturisim, când e vorba de viața concretă, găsim întotdeauna alte căi de a le explica, excluzând pe Dumnezeu. Se spune în Evanghelia de la Ioan, „aceasta este judecata, că Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele.” (Ioan 3,19). Iar Sf. Apostol Pavel spunea “purtați-vă ca ziua” (Romani 2,13) și nu ca noaptea când nu te vede nimeni, ci ca ziua, când lumina te înfățișează așa cum ești. Altfel spus, cu adevărat o schimbare a lumii acesteia poate surveni atunci când ea începe cu „mine”, când începe din interiorul nostru.

Din acest motiv, Botezul și Pocăința sunt în continuare legătură pe tot parcursul vieții noastre. Pentru că Botezul pe care l-am primit când eram prunci, se reînnoiește cu fiecare Sfântă Taină pe care o primim și la care participăm, cu fiecare Sfântă Liturghie la care ne rugăm, cu fiecare spovedanie sinceră prin care primim dezlegare și cu fiecare rugăciune pe care o rostim înaintea Sfințelor Icoane. Sau, pur și simplu, cu fiecare gând înălțat la Dumnezeu Botezul nostru se reînnoiește. Nu trebuie să lăsăm Botezul nostru să fie umbrit, să se piardă sau să dispară acoperit de o mulțime de păcate sau griji lumești care ne năpădesc.

Sărbătoarea Bobotezei capătă o importanță deosebită prin actul de purificare care îl aduce prin săvârșirea slujbei de sfințire a Agheasmei celei Mari, care are menirea de a curăți oamenii, casele, animalele, obiectele, de tot ceea ce poate împiedica împlinirea scopului lor bun. Nu întâmplător preoții au mers și au stropit în casele credincioșilor cu agheasma mare. Nu întâmplător rugăciunile slujbei de consacrare a Agheasmei celei Mari pomenesc mereu de izgonirea lucrării celui rău, o realitate care ne apasă sufletește.

Orice inițiativă ai vrea să iei în lumea aceasta pentru a schimba lucrurile în bine, trebuie să o faci începând cu un act de purificare personală. Tot așa cum și Mântuitorul Hristos a început. Căci spune chiar el, “orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele” (Matei 7,17). Adică, după faptele noastre putem cunoaște și calitatea vieții pe care o trăim. Iar Sfântul Apostol Iacob în epistola sa sobotnicească spune că “izvorul sărat nu poate să dea apă dulce” (Iacov 3,12) Ori e bun, ori nu e bun. Avem nevoie, așadar, de acte de purificare, pentru că acestea nu numai că te absolvă de greutatea păcatelor, dar limpezesc vederile asupra vieții. Îți oferă o imagine mai clară a ceea ce trăiești, o înțelegere mai profundă a ceea ce ți se întâmplă. Trăind în felul acesta, n-ai putea ajunge vreodată să judeci pe Dumnezeu pentru ceea ce se petrece cu tine. Pentru că înțelegerea vine de la sine atunci când terenul minții noastre e purificat, eliberat, de orice fel de gândire păcătoasă. Astăzi, bucurându-ne alături de îngerii din ceruri și de umanitatea întreagă pentru începutul lucrării mântuitoare a Domnului Hristos, ar fi bine să medităm cum am putea și noi pune un început bun în viața noastră, care să fie ziditor și pentru alții”.

Mulțumim tuturor celor care au ajutat la pregătirea spațiului pentru oficierea Slujbei de sfințire a apei pentru Agheasma Mare și în mod special domnilor Vasile Frunză, Petrică Zaharia, Iulian Motohoi, Doru-Dumitru Sîrghie.

Publicație editată de

Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor_sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sirghie, Răzvan Chițac,

Valentin Burlacu, Pr. Mihai Mărgineanu (coordonator)

Grafică: Elena Gheorghită, Mădălina Brăteanu

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

*Duminică, 8 ianuarie,

- ora 8.00 - Utrenia și Sfânta Liturghie.
- ora 17.00 - Paraclisul Maicii Domnului

*Miercuri, 11 ianuarie,

- ora 8.00-Acatistul Sf. Ap Toma

*Joi, 12 ianuarie,

- ora 17.00 - Acatistul Sf. M. Mc. Ecaterina

Vineri, 13 ianuarie,

- ora 17.00, Slujba Sfântului Maslu

Sâmbătă, 14 ianuarie,

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- ora 17.00, Slujba Vecerniei

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Datele noastre necesare pentru Completarea

Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

Cum folosim Agheasma Mare?

Sfințirea cea Mare a apei sau Agheasma Mare este o slujbă săvârșită doar de Praznicul împărătesc al Bobotezei. Potrivit rânduiei din Minei, cu prilejul Dumnezeieștii Arătării sau Epifanii, slujba de sfințire a apei se poate săvârși de trei ori: la finalul Sfintei Liturghii din ajunul praznicului, după terminarea slujbei Utreniei Bobotezei și, desigur, după săvârșirea dumnezeieștii Liturghii din ziua sărbătorii. Dacă primele două slujbe se oficiază cu precădere la catedralele chiriarhale și mănăstiri, în parohii credincioșii participă de obicei la Slujbma Agheasmei Mari oficiată după Sfânta Liturghie din ziua Bobotezei.

Începând cu această zi, Agheasma Mare se consumă timp de opt zile, dimineața, pe nemâncate, înainte de Anafură. Potrivit Sfinților Părinți, cifra opt ne amintește de veșnicie, de viața de veci, căci în Cartea Apocalipsei se vorbește despre ziua a opta, ce va urma după Judecata universală. Nu mâncăm nimic înainte de a gusta din Agheasma Mare pentru a evidenția faptul că nimic din cele lumești, trecătoare nu este mai important decât hrana cea spirituală. Chiar și atunci când ne împărtășim în una din cele opt zile, putem gusta din Agheasma Mare, dar bineînțeles după ce am primit dumnezeiasca Euharistie.

Însăși rânduiala slujbei de sfințire a apei din cadrul praznicului Epifaniei ne lămurește de ce este necesar să ne împărtășim din apa sfințită la Bobotează: rugăciunile și cântările reliefează iubirea lui Dumnezeu pentru umanitate, arătată concret prin Întruparea Mântuitorului nostru Iisus Hristos și Botezul Său în Iordan, făcând legătura între Crăciun și Bobotează, dar și între Botezul Mântuitorului și Botezul nostru.

Ascultând cu atenție rânduiala sfințirii celei mari a apei, aflăm dintre beneficiile împărtășirii cu ea: ne sfințește sufletele și trupurile, casele, gospodăriile, pământurile, întreg spațiul în care ne desfășurăm activitatea, munca, învățătura. Prin această sfințire a naturii, a tot ce-l înconjoară pe om, Sfânta noastră Biserică ne arată că Dumnezeu trebuie mărturisit și laudat nu numai în biserică, ci și în afara ei. De aceea, prevederile tipiconale îndeamnă preotul să săvârșească slujba în exteriorul bisericii, lângă un râu, fântână, izvor sau într-un loc frumos amenajat, uneori împodobit cu cruci de gheață, unde se pregătesc și se împodobesc numeroase vase cu apă.

Revenind la modul de folosire a Agheasmei Mari de la Bobotează, din rugăciunile rostite de preot aflăm că ne poate aduce vindecare de boli sufletești și trupești. Trăim vremuri în care omul înfruntă felurite boli ale trupului ori sufletului, adeseori cele fizice fiind generate de suferințele sufletești, de păcate sau patimi. Trebuie însă să avem convingerea că apa sfințită ne vindecă, întrucât ne sporește credința, dragostea față de Dumnezeu și față de semenii. Tot din cuprinsul rugăciunilor din rânduiala sfințirii Agheasmei Mari aflăm că ea se arată izbăvitoare de patimi și izgonitoare a duhurilor celor rele. Avem nevoie de ea, căci adesea cel rău caută adesea să ne piardă, îndemnându-ne la păcat; apa sfințită la Bobotează ne dă putere să biruim ispitele, să ne apropiem tot mai mult de Dumnezeu, izvorul sfințeniei și al iubirii.

Este important, așadar, ca fiecare creștin să aibă în casă un vas cu Agheasmă Mare, să-l țină la loc curat. După cele opt zile de la Bobotează însă, creștinii pot lua Agheasmă Mare doar cu binecuvântarea duhovnicului, O pot însă utiliza pentru stropire, ori de câte ori se află la momente de încercare.

A consemnat Vasilica Onofrei